

Αριθμός 332

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ

(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,

4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979,

7 ΤΟΥ 1980, 27 ΤΟΥ 1982 ΚΑΙ 42 ΤΟΥ 1983)

Κανονισμοί γενόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Γερμασόγειας

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Γερμασόγειας, ενασκούν τας εξουσίας τας χορηγουμένας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περι Χωρίων (Διοίκησις και Βελτίωσις) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει ώδε τους ακολούθους Κανονισμούς.

1. Οι Κανονισμοί ούτοι θα αναφέρωνται ως οι περί Χωρίων (Διοίκησις και Βελτίωσις) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί Γερμασόγειας 1983 και θα αναγινώσκωνται ομού μετά των περί Χωρίων (Διοίκησις και Βελτίωσις) Κανονισμών Γερμασόγειας 1963–1982 (εν τοις εφεξής αναφερομένων ως «οι βασικοί κανονισμοί») και οι βασικοί κανονισμοί μετά των παρόντων Κανονισμών θα αναφέρωνται ομού ως οι περί Χωρίων (Διοίκησις και Βελτίωσις) Κανονισμοί Γερμασόγειας 1963–1983.

Επίσημος εφημερίς. Παράρτημα Γρίτον:	
271/63	
193/65	
155/65	
216/66	
433/67	
267/68	
946/70	
584/71	
23/72	
177/72	
201/73	
155/75	
221/75	
25/77	
92/79	
297/79	
96/80	
243/81	
55/82.	

2. Ο Κανονισμός 205 των βασικών κανονισμών διά του παρόντος τροποποιείται διά της προσθήκης εις το τέλος αυτού των κάτωθι νέων παραγράφων αριθμουμένων ως (2), (3), (4), (5), (6) και (7), του υφισταμένου Κανονισμού 205 αριθμουμένου ως παράγραφος (1).

«(2) Εάν υπάλληλος αποθάνη συνεπεία τραυμάτων ή υπό συνθήκας αίτινες αναφέρονται εις την παράγραφον (1) του παρόντος Κανονισμού και καταλείπη χήραν επιπροσθέτως προς τα υπό του ρηθέντος Κανονισμού αναφερόμενα ωφελήματα, το Συμβούλιον δύναται να χορηγήσῃ σύνταξιν εις την χήραν αυτού, εφ' όσον αύτη παρασένεται ανύπανδρος, μη υπερβαίνουσα τα 10/60 (δέκα εξηκοστά) των ετησίων συνταξίμων απολαθών του κατά την ημερομηνίαν καθ' ην υπέστη το τραύμα.

(3) Το Συμβούλιον δύναται να χορηγήσῃ:

(α) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμού και τέκνον ή τέκνα, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον εκ ποσού μη υπερβαίνοντος το 1/6 της υπό της ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως.

(β) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δεν καταλείπη χήραν ή δεν χορηγείται σύνταξις

εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον εκ ποσού διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου.

(γ) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπῃ τέκνα και χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2) και η χήρα ακολούθως αποθάνη, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από της ημερομηνίας του θανάτου της χήρας εκ ποσού διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου:

Νοείται ότι—

(ι) σύνταξις δεν είναι πληρωτέα δυνάμει της παρούσης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά πλείονα των τριών τέκνων'

(ii) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει της παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν το τέκνον νυμφευθή'

(iii) το Συμβούλιον δύναται να διατάξῃ την συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, το οποίον καίτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού υπέστη καθ' όν χρόνον εδικαιούτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό ανίκανον να κερδίζῃ τα προς το ζην. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' αποφάσεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ικανοποιήθη δι' ιατρικής αποδείξεως ότι η αναπηρία έπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμποδίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίζῃ τα προς το ζην.

(4) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειούνται κατά ποσόν ίσον προς το έν τρίτον του ετησίου ποσού του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν εν ουδεμιά περιπτώσει υπερβαίνουσι τας κατά την ημέραν του θανάτου ετησίας συντάξιμους απολαθάς του υπαλλήλου.

(5) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού ομού μετά του ετησίου παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν εν ουδεμιά περιπτώσει υπερβαίνουσι τας κατά την ημέραν του θανάτου ετησίας συντάξιμους απολαθάς του υπαλλήλου.

(6) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού η λέξις 'τέκνον' σημαίνει τέκνον το οποίον είναι κάτω της ηλικίας των δεκαέξι ετών ή το οποίον είναι άνω της ηλικίας ταύτης αλλά κάτω της ηλικίας των δεκαεννέα ετών, και φοιτά εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή εξασκείται υφ οιονδήποτε προσώπου δι' οιονδήποτε επιτήδευμα, επάγγελμα ή τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να απαιτήται παρ' αυτού να αφιεροί εις την φοίτησιν ή εξάσκησιν το σύνολον του χρόνου του, περιλαμβάνει δε—

(α) τέκνον γεννηθέν μετά τον θάνατον του γονέως,

(β) θετόν ή εξώγαμον τέκνον γεννηθέν προ της ημερομηνίας του τραύματος και πλήρως ή κυρίως εξαρτώμενον εκ του αποθανόντος υπαλλήλου διά την συντήρησίν του, και

(γ) τέκνον υιοθετηθέν νομίμως προ της ημερομηνίας του τραύματος και εξαρτώμενον ως προσανεφέρθη.

(7) Αι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δεν εφαρμόζονται εν περιπτώσει θανάτου υπαλλήλου όταν η χήρα ή τα τέκνα αυτού ή αμφότερα δικαιούνται εις οιονδήποτε έτερον ωφέλημα δυνάμει των παρόντων Κανονισμών:

Νοείται ότι εάν το δυνάμει του Κανονισμού 207 χορηγητέον φιλοδώρημα είναι συνολικώς μικρότερον των δυνάμει του παρόντος Κανονισμού χορηγητών συντάξεων, καταβάλλονται αι συνολικώς μεγαλύτεραι συντάξεις.».

3. Ο Κανονισμός 207 των βασικών κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του αικολούθου νέου Κανονισμού::

«Κανονισμός 207. Όταν υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν και μη υπηρετών επί δοκιμασία ή επί συμβάσει αποθάνη καθ' ον χρόνον ευρίσκεται εις την υπηρεσίαν, το Συμβούλιον, τη εγκρίσει του Υπουργού, δύναται να χορηγήσῃ εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδώρημα μη υπερβαίνον τον ετήσιον μισθόν αυτού ή το εφ' ἄπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα εις το οποίον τυχόν θα εδικαιούτο, εάν τούτο είναι μεγαλύτερον.

Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού 'εφ' ἄπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα', σημαίνει το φιλοδώρημα το οποίον θα εχορηγείτο εις τον υπάλληλον δυνάμει της παραγράφου (1) του Κανονισμού 206 εάν κατά τον χρόνον του θανάτου του είχεν αφυπηρετήσει υπό τας περιστάσεις τας περιγραφομένας 'εις την παραγράφον (δ) του Κανονισμού 209 και είχεν ασκήσει εκλογήν δυνάμει του Κανονισμού 206 όπως λάθη ηλαττωμένην σύνταξιν και φιλοδώρημα.»!

4. Οι βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης ευθύς μετά τον Κανονισμόν 207 των αικολούθων νέων Κανονισμών αριθμουμένων ως 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207Στ, 207Ζ, 207Η και 207Θ.

«Κανονισμός 207Α.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών, επί τω θανάτω συνταξίμου υπαλλήλου ή ἄρρενος συνταξιούχου εις τους οποίους εφαρμόζονται αι πρόνοιαι των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον δύναται να χορηγήσῃ διά την υπηρεσίαν αυτού—

(α) όταν καταλείπη χήραν, σύνταξιν εις την χήραν (εν τοις εφεδής αναφερομένην ως 'σύνταξις χήρας'), και

(β) όταν είχε σύζυγον καθ' οιονδήποτε χρόνον κατόπιν της ορισθείσης ημερομηνίας (είτε ο γάμος παρέμεινεν εν ισχύι μέχρι του θανάτου του είτε όχι και είτε σύνταξις χήρας χορηγείται ή δυνατόν να χορηγηθή είτε όχι), σύνταξιν προς όφελος των εκ του γάμου τέκνων και εις ωρισμένας περιπτώσεις ἀλλων τέκνων αυτού ή αυτής (εν τοις εφεδής αναφερομένην ως 'σύνταξις τέκνων').

Νοείται ότι, διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού δεν λαμβάνεται υπ' όψιν γάμους του αποθανόντος τελεσθείς αφ' ότου έπαιυσε να είναι υπάλληλος, πάσα δε εν τω παρόντι Κανονισμω αναφορά εις γάμον, σύζυγον, χήραν ή τέκνα του αποθανόντος ερμηνεύεται αναλόγως.

(2) Σύνταξις δεν χορηγείται δυνάμει του παρόντος Κανονισμού εκτός εάν—

(α) ο αποθανόντας ήτο συνταξιούχος, ή

(β) ο αποθανών εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών (είτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι έχοργήθη είτε όχι), ή

(γ) ο αποθανών υπηρέτη ακόμη ως υπάλληλος κατά τον χρόνον του θανάτου του και εάν είχε τότε αφυπηρετήσει δυνάμει του Κανονισμού 209 και 209Α θα εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως.

Κανονισμός 207Β.—(1) Σύνταξις χήρας δεν χορηγείται εάν η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου του συζύγου συνέζη μετ' άλλου ανδρός ή εάν μετά τον θάνατον του συζύγου η χήρα επανενυμφεύθη εάν δε κατόπιν της χορηγήσεως συντάξεως χήρας η χήρα επανενυμφεύθη η σύνταξις τερματίζεται από της ημερομηνίας του νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (1), η σύνταξις χήρας καταβάλλεται από του θανάτου του συζύγου μέχρι του θανάτου της χήρας.

Κανονισμός 207Γ.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμού η σύνταξις χήρας υπολογίζεται—

(α) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας μετ' εισφορών, προς έναν χιλιοστόν επτακοσιοστόν εξηκοστόν των ετησίων συντάξιμων απολαθών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη, ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας μετ' εισφορών, ή

(β) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας άνευ εισφορών, προς έναν τρισχιλιοστόν πεντακοσιοστόν εικοστόν των ετησίων συντάξιμων απολαθών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών, δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας άνευ εισφορών:

Νοείται ότι εάν ο συντάξιμος υπάλληλος είχε, κατά τον χρόνον του θανάτου του ή της αφυπηρετήσεώς του δυνάμει του Κανονισμού 209 συμπληρώσει υπηρεσίαν άνω των δέκα αλλά κάτω των είκοσι ετών, θεωρείται ούτος ως συμπληρώσας είκοσι ετών υπηρεσίαν, η δε προστεθείσα περίοδος υπηρεσίας θεωρείται ως υπηρεσία μετ' εισφορών, ως καθορίζεται εν τω Κανονισμώ 207Ζ. Εάν όμως η χρονική διαφορά μεταξύ της ηλικίας του κατά τον χρόνον του θανάτου, ή της αφυπηρετήσεώς του δυνάμει των Κανονισμών 209 και 209Α και της συμπληρώσεως της ηλικίας αναγκαστικής αφυπηρετήσεως αυτού προστιθεμένη εις την περίοδον της υπηρεσίας του είναι κάτω των είκοσι ετών, το μικρότερον τούτο χρονικόν διάστημα υποκαθιστά τα είκοσι έτη κατά τον υπολογισμόν της καταβλητέας συντάξεως:

Νοείται περαιτέρω ότι εν ουδεμιά περιπτώσει η σύνταξις χήρας δύναται να υπερβή τα τρία όγδοα της πλήρους συντάξεως του αποθανόντος.

(2) Η σύνταξις χήρας συνταξιούχου αφυπηρετήσαντος προ της ορισθείσης ημερομηνίας είναι το έν τέταρτον της εις αυτόν καταβαλλομένης συντάξεως κατά την ημερομηνίαν του θανάτου του, εξαιρουμένου του τιμαριθμικού επιδόματος.

(3) Η ελαχίστη δύναμις της παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις είναι πεντήκοντα διοι λίραι ετησίως. Το αυτό ελαχίστον ποσόν εφαρμόζεται εις την δυνάμει της παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, αλλ' αυξάνεται διά της προσθήκης ποσού ίσου

προς είκοσι και έξι λίρας ετησίως πολλαπλασιαζομένας επί το πηλίκον της διαιρέσεως του αριθμού των μηνών υπηρεσίας ως προς τους οποίους κατεβλήθησαν ή θεωρείται ότι κατεβλήθησαν εισφοράί διά του αριθμού των μηνών της συνολικής υπηρεσίας η οποία λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τον υπολογισμόν της συντάξεως.

Κανονισμός 207Δ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγείται εάν υφίστανται τέκνα δικαιούμενα εις ταύτην και καταβάλλεται εφ' όσον χρόνον ταύτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού τέκνα δικαιούμενα εις σύνταξιν είναι τέκνα του αποθανόντος ή τέκνα συζύγου αυτού ως ορίζεται εις την παραγραφόν (7).

(3) Δεν δικαιούνται εις σύνταξιν τέκνων επί τη βάσει του παρόντος Κανονισμού—

(α) τέκνα του αποθανόντος γεννηθέντα μετά πάροδον δέκα μηνών αφ' ότου ούτος ἐπαυσε να είναι υπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου του αποθανόντος γεννηθέντα ή υιοθετηθέντα μετά την διάλυσιν του γάμου ή αφ' ότου ο αποθανόντος ἐπαυσε να είναι υπάλληλος.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (3) δεν χορηγείται σύνταξις διά—

(α) εξώγαμον τέκνον του αποθανόντος, ή

(β) θετόν τέκνον του αποθανόντος και τέκνον συζύγου αυτού,

(γ) θετόν, υιοθετηθέν ή εξώγαμον τέκνον συζύγου αυτού, εκτός εάν το τέκνον εξηρτάτο πλήρως ή κυρίως εκ του αποθανόντος κατά τον χρόνον του θανάτου αυτού.

(5) Δεν χορηγείται σύνταξις τέκνων διά θήλυ τέκνον το οποίον κατά τον χρόνον του θανάτου του αποθανόντος ήτο έγγαμον και σύνταξις τέκνων χορηγηθείσα διά θήλυ τέκνον τερματίζεται όταν τούτο νυμφευθῇ.

(6) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού το Συμβούλιον δύναται να διατάξῃ την συνέχισιν καταβολής συντάξεως τέκνων διά τέκνον το οποίον, καίτοι ἐπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού, υπέστη καθ' όν χρόνον εδικαιούτο εις σύνταξιν τέκνων, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν, πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν τούτο ανίκανον να κερδίζῃ τα προς το ζην. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' αποφάσεως του Συμβούλιου εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ικανοποιηθῇ δι' ιατρικής αποδείξεως ότι η αναπηρία ἐπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμποδίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίζῃ τα προς το ζην.

(7) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ο όρος 'τέκνον' έχει την εις τον όρον τούτον αποδιδομένην έννοιαν υπό της παραγράφου (6) του Κανονισμού 205.

Κανονισμός 207Ε.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διά την υπηρεσίαν οιουδήποτε υπαλλήλου αλλά—

(α) το ποσοστόν αυτής ποικιλλει αναλόγως του αριθμού των εις αυτήν δικαιουμένων τέκνων, και

(β) καταβάλλεται εις το πρόσωπον ή τα πρόσωπα και κατά τοιαύτα τμήματα ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει, και

(γ) το πρόσωπον εις το οποίον ἀπασα ή οιονδήποτε τμήμα αυτής καταβάλλεται, χρησιμοποιεί το εις αυτό καταβλήθεν ποσόν, άνευ διακρίσεως, προς όφελος απάντων των τέκνων τα οποία δικαιούνται εις αυτήν ή προς όφελος εκείνων εξ αυτών ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει.

(2) Όταν ο αποθανών δεν καταλείπη χήραν, ή εάν καταλείπη χήραν, μετά τον θάνατον αυτής, το ετήσιον ποσοστόν συντάξεως τέκνων είναι—

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλειόνα, κατά πεντήκοντα τοις εκατόν μεγαλύτερον της συντάξεως η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν,
- (β) εφ' όσον τας εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι δύο, ίσον προς την σύνταξιν η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν,
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το ήμισυ της συντάξεως η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν.

(3) Όταν ο αποθανών καταλείπη χήραν, το ετήσιον ποσοστόν της συντάξεως τέκνων διαρκούσης της ζωής αυτής είναι—

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλειόνα; ίσον προς την καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν,
- (β) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι δυο, τα δύο τρίτα της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως,
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το έν τρίτον της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως.

(4) Διά την εν τη παραγράφῳ (2) αναφερομένην σύνταξιν η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν και την εν τη παραγράφῳ

(3) αναφερομένην καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν εφαρμόζονται: αἱ εἰν τη παραγράφῳ (3) του Κανονισμού 207Γ διατάξεις.

Κανονισμός 207Σ.τ.—(1) Τα ακόλουθα πρόσωπα (εν τοις εφεξής αναφερόμενα ως 'εισφορείς') καταβάλλουσιν εισφοράς δυνάμει του παρόντος Κανονισμού (εν τοις εφεξής αναφερομένας ως 'περιοδικάι εισφορά'):—

- (α) Πας άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος δεν ασκεί το δικαίωμα εκλογής όπως μη υπαχθή εις τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, και
- (β) πας άρρην υπάλληλος εν τη υπηρεσίᾳ (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν.

(2) Αἱ περιοδικάι εισφοραί υπό εισφορέως δυνάμει του παρόντος Κανονισμού είναι προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν των εκάστοτε ετήσιων συντάξιμων απολαθών αυτού και καταβάλλονται εις το Ταμείον Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων—

- (α) εν τη περιπτώσει εισφορέως, ο οποίος διετέλει εν τη υπηρεσίᾳ κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν από της ορισθείσης ημερομηνίας μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος,
- (β) εν τη περιπτώσει εισφορέως, ο οποίος καθίσταται εισφορεύς καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν, από της ημέρας κατά την οποίαν καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος.

(3) Αἱ περιοδικάι εισφοραί υπολογίζονται επί των μηνιαίων συντάξιμων απολαθών του εισφορέως κατά προσέγγισιν του πλησιεστέρου πολλαπλασίου των πέντε μιλ.

(4) Εάν εισφορεύς διατελή ἐπ' αδεία μετ' ηλαττωμένου μισθού ή ἀνευ μισθού ή διατελή εν διαθεσιμότητι, εισφέρει ούτος κατά το εν τη παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Η υποχρέωσις διά περιοδικάς εισφοράς δημιουργείται ημερησίως και αι εισφοραί αύται αφαιρούνται εκ των υστέρων μηνισίων εκ των απολαβών του εισφορέως, εάν δε διαρκούσης χρονικής περιόδου αδείας ἀνευ μισθού εισφορέως δεν καταβάλη τας εισφοράς του το ποσόν των καθυστερημένων εισφορών του αφαιρείται εκ των καταβλητέων εις αυτόν κατόπιν της τοιαύτης αδείας απολαβών εις τοιαύτας δόσεις οίας το Συμβούλιον ήθελεν εις εκάστην περίπτωσιν ορίσει.

Κανονισμός 207Ζ.—(1) Πας εισφορεύς υπηρετών εν τη υπηρεσίᾳ κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν δόστις είχε προηγουμένην συντάξιμον υπηρεσίαν δύναται, εάν επιθυμή τούτο, να ασκήσῃ ανεκκλήτως δικαίωμα εκλογής δύπως καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς δι' οιανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας εν τοιαύτη δε περιπτώσει η σύνταξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται προς έν χιλιοστόν επτακοσιόστόν εξηκοστόν των ετησίων συντάξιμων απολαβών του εισφορέως επί τη βάσει τού εν τη υποπαραγράφῳ (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 207Γ καθοριζόμενου ποσοστού.

(2) Το εν τη παραγράφῳ (1) αναφερόμενον δικαίωμα εκλογής ασκείται εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της ορισθείσης ημερομηνίας δι' εγγράφου απευθυνομένου προς το Συμβούλιον και καθορίζοντος την χρονικήν περίοδον υπηρεσίας διά την οποίαν ο υπάλληλος επιθυμεί να καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς και την μέθοδον διά της οποίας επιθυμεί να καταβάλη τας εισφοράς ταύτας.

(3) Αι διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφοραί είναι προς έν και τρία τέταρτα τοις έκαστον των κατά τον χρόνον της καταβολής ετησίων συντάξιμων απολαβών του εισφορέως δι' έκαστον συμπεπληρωμένον έτος προηγουμένης υπηρεσίας και κατ' αναλογίαν δι' έκαστον συμπεπληρωμένον μήνα προηγουμένης υπηρεσίας διά τους οποίους ούτος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς.

Αι εισφοραί αύται δύνανται να καταβληθώσι διά πληρωμής εφ' ἀπαξ, είτε κατά τον χρόνον της ασκήσεως του δικαιώματος εκλογής (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως 'η αρχική εισφορά') είτε δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' ἀπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος κατά τον χρόνον της αφυπηρετήσεως ή του θανάτου (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως 'τελική εισφορά').

(4) Εάν οιοδήποτε άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος αποθάνη εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της εν λόγω ημερομηνίας χωρίς να έχη ασκήσει δικαίωμα εκλογής δυνάμει της παραγράφου (1), θεωρείται ούτος ως ασκήσας το τοιούτο δικαίωμα διά το σύνολον της προηγουμένης συντάξιμου υπηρεσίας του και αι καταβλητέαι εισφοραί αφαιρούνται εκ του δυνάμει του Κανονισμού 207 δυναμένου να χορηγηθή εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδωρήματος.

(5) Πας άρρην υπάλληλος έχων προηγουμένην υπηρεσίαν δυναμένην να λογισθή διά σκοπούς συντάξεως ο οποίος εν τω μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς δι' οιανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας δύναται,

εντός ενός μηνός αφ' ότου καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος ή εντός τοσαύτης περαιτέρω χρονικής περιόδου οίσαν το Συμβούλιον ήθελεν εν οιαδήποτε ειδική περιπτώσει επιτρέψει, να ασκήσῃ ανεκκλήτως δικαίωμα εκλογής όπως καταβάλη τας καθωρισμένας εισφοράς διά την υπηρεσίαν ταύτην, εν τοιαύτη δε περιπτώσει αι καθωρισμέναι εισφοραί καταβάλλονται κατά τον αυτόν τρόπον και χρόνον ως διαλαμβάνει η παράγραφος (3) και η σύνταξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται επί τη βάσει τού εν τη υποπαραγράφῳ (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 207Γ καθοριζομένου ποσοστού. Η τοιαύτη εκλογή γίνεται κατά τον αυτόν τρόπον ως η δυνάμει της παραγράφου (2) εκλογής.

Κανονισμός 207Η.—(1) Εάν—

(α) εισφορεύς, ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος και δεν είχε νυμφευθή καθ' όλην την χρονικήν περίοδον της υπηρεσίας του διά την οποίαν κατεβλήθησαν εισφοραί, ή

(β) εισφορεύς ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς, αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να μη δικαιούται εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών το σύνολον των περιοδικών εισφορών και πάσα αρχική εισφορά την οποίαν κατέβαλεν επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(2) Εάν η σύζυγος εισφορέως καταβάλλοντος περιοδικάς εισφοράς προσποθάνη αυτού, ούτος δε, χωρίς να συνάψῃ άλλον γάμον, αποθάνητη εν τη υπηρεσίᾳ ή αφυπηρετήση αι από του θανάτου της συζύγου του καταβληθείσαι υπ' αυτού περιοδικαί εισφοραί ως και πάσα καταβληθείσα αρχική εισφορά επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(3) Όταν διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφορέως θα κατεβάλλετο τελική εισφορά δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος επί τω θανάτω του εν τη υπηρεσίᾳ ή επί τη αφυπηρετήσει του επί συντάξει, δεν καταβάλλεται τοιαύτη τελική εισφορά όταν ούτος είναι άγαμος κατά τον χρόνον του θανάτου ή της αφυπηρετήσεώς του ή όταν σύνταξις εις την χήραν αυτού δεν είναι καταβλητέα.

(4) Οσάκις οιαδήποτε εισφοράί δέον να επιστραφώσι δυνάμει του παρόντων Κανονισμού επιστρέφονται αύται μεθ' απλού τόκου προς τοσούτον επιτόκιον δόσον το Συμβούλιον ήθελεν εκάστοτε καθορίσει.

Κανονισμός 207Θ. Τηρουμένης πάσης άλλης διατάξεως αυτών οι Κανονισμοί 207Α έως 207Η εφαρμόζονται—

(α) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβούλιον ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος:

Νοείται ότι πας τοιούτος υπάλληλος δύναται, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας δημοσιεύσεως των παρόντων Κανονισμών, να ασκήσῃ ανεκκλήτως, δι' εγγράφου απευθυνομένου προς το Συμβούλιον, δικαίωμα εκλογής όπως μη υπαχθή εις τας διατάξεις των Κανονισμών 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207ΣΤ, 207Ζ και 207Η των παρόντων Κανονισμών.

(β) Εις πάντα ἀρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν.».

5. Οι βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης ευθύς μετά τον Κανονισμόν 209 του ακολούθου νέου Κανονισμού αριθμουμένου ως 209Α::

«Κανονισμός 209Α. Είς υπάλληλος ο οποίος αφυπηρετεί ένεκεν αδυναμίας εκτελέσεως των καθηκόντων αυτού λόγω πνεύματικής ή σωματικής ανικανότητος δυνάμει της παραγράφου (δ) του Κανονισμού 209 και ο οποίος συνεπλήρωσεν υπηρεσίαν ἀνω των δέκα ετών αλλά κάτω των είκοσι ετών εις συντάξιμον θέσιν δυνατόν να χορηγήται η αυτή σύνταξις η οποία θα εχορηγείτο εις αυτόν εάν συνεπλήρωνεν είκοσι ετών υπηρεσίαν.».

6. Ο Κανονισμός 215 των βασικών κανονισμών τροποποιείται διά της εν αυτώ ενθέσεως, εις την προσήκουσαν αλφαριθμητικήν τάξιν, των ακολούθων ορισμών:

«‘ορισθείσα ημερομηνία’ σημαίνει την ημερομηνίαν ενάρξεως της ισχύος των παρόντων τροποποιητικών Κανονισμών’

‘υπηρεσία ἀνευ εισφορών’ σημαίνει υπηρεσίαν διά την οποίαν αρχικαί ή τελικαί εισφοραί ως ορίζονται εν ταῖς παραγράφοις (1) έως (5) του Κανονισμού 207Ζ δεν καταβάλλονται’

‘υπηρεσία μετ’ εισφορών’ σημαίνει υπηρεσίαν κατόπιν της ορισθείσης ημερομηνίας διά την οποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαί εισφοραί ως προνοείται εν ταῖς παραγράφοις (1) και (2) του Κανονισμού 207ΣΤ ή υπηρεσίαν διά την οποίαν κατεβλήθησαν αρχικαί εισφοραί ή εγένετο συμφωνία προς καταβολήν τελικών εισφορών δι’ αφαιρέσεως εκ του εφ’ ἄπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος ως προνοείται εν ταῖς παραγράφοις (1), (2), (3), (4) και (5) του Κανονισμού 207Ζ.».

Οι ως ἀνω Κανονισμοί ενεκρίθησαν υπό του Υπουργικού Εσωτερικών.

(Υ.Ε. 201/62/4.)

